Procesor, vývojové nástroje a základy programování

ISU-cv02

Ing. Jakub Husa

Vysoké Učení Technické v Brně, Fakulta informačních technologií Božetěchova 1/2. 612 66 Brno - Královo Pole ihusa@fit.vutbr.cz

Procesor

Procesor (CPU) je centrální součástka počítače:

- Výpočty provádí jeho aritmeticko-logická jednotka (ALU) ovládaná řadičem.
- Procesor vždy pracuje s celými čísly v doplňkovém kódu.
- Práci s desetinnými čísly má na starosti matematický koprocesor (FPU, viz. cv11).

Procesor může pracovat buď v 16b (základním) nebo 32b (chráněném) režimu:

- Na cvičeních budeme vždy pracovat pouze s procesory z rodiny x86 v 32b režimu.
- Výpočet fyzické adresy v základním 16b režimu (p3s14-17) bývá u zkoušky.
- Na hypotetické počítače z druhé přednášky (p2s7-34) můžete zapomenout.

Program procesoru píšeme v jazyce symbolických adres:

- Hodnoty neukládáme do proměnných, ale do registrů.
- Hodnoty nezpracováváme pomocí výrazů, ale instrukcí.

Registry

Registr je malá, rychlá paměťová jednotka umístěná uvnitř těla procesoru:

- Procesor obsahuje celkem deset 32b registrů (které nás zajímají).
- Každý registr má nějaké jméno a konkrétní účel.
- Názvy registrů jsou case-insensitive, můžeme je psát malými i velkými písmeny.

Pro matematické výpočty slouží čtyři obecné 32b registry:

- Accumulator (EAX), Base (EBX), Counter (ECX) a Data (EDX).
- Pokud chceme pracovat s menšími něž 32b čísly, místo celých registrů můžeme použít i jen jejich spodní poloviny (16b) nebo spodní dvě čtvrtiny (8b).
- Spodní poloviny (16b) se nazývají AX, BX, CX a DX.
- Spodní čtvrtiny (8b) se nazývají AH, BH, CH, DH a AL, BL, CL, DL.

Pozor AX, AH, AL, atd. **NEJSOU** další nezávislé registry:

 Pokud změníme hodnotu uloženou v registru AL změní se tím i hodnota kterou uvidíme v registrech AX a EAX (hodnota v registru AH se nezmění).

Registry procesoru - obecné registry

31 16	15 8 7 0						
A Accumulator	AH AL	AL					
A Accumulator	AX						
EAX							
B Base	BH BL						
b base	BX						
EBX							
C Counter	CH CL						
C Counter	CX						
ECX							
D. Data	DH DL						
D Data	DX						
EDX							

١	31	. 16	15		0	
	SP Stack Pointer			SP		
	ESP					
	BP Base Po	nter		BP		
	EBP					
	SI Source Ir	dex		SI		
	ESI					
	DI Destinat	ion Index		DI		
	EDI					
	IP Instruction	on Pointer		IP		
	EIP					
	registr příznal	кů		FLAGS		
	EFLAGS					

Na ukázku

Jak se bude měnit obsah uvedených registrů v desítkové soustavě?

```
: I \quad AX =
           0 : |00000000|00000000|
               ; |AH = O|AL = O|
               ; | AX = 1 |
6
           1 ; |00000000|00000001|
   mov
               ; |AH = O|AL = 1|
8
                 AX = 2
10
       ax, 2; |00000000|00000010|
   mov
               : |AH = 0|AL = 2|
13
                 AX = O
       al.
            0 ; |00000000|00000000|
   mov
15
               ; |AH = O|AL =
16
17
                 AX = 256
18
       ah, 1 : |00000001|00000000|
19
               ; |AH = 1|AL = 0|
```

```
20
                 BX = ????
21
    mov bl, 0; | ??????? | 000000000|
22
                 : |BH| = ???|BL| = 0|
23
24
                   BX = ????
25
    mov bl, 0xF; |??????? |00001111|
26
                 : |BH| = ???|BL| = 15|
27
28
                   BX = 3855
29
        bh, bl : |00001111|00001111|
30
                 ; |BH = 15|BL = 15|
32
                   BX = -1
33
    mov
         bx.
                 : | 111111111 | 111111111 |
34
                 ; |BH = -1|BL = -1|
36
                   BX = -256
37
       bl, 0; | 111111111 | 00000000 |
    mov
38
                 : |BH = -1|BL = 0|
```

Instrukce

Instrukce jsou elementární příkazy určující činnost procesoru:

- Každá instrukce má nějaké jméno, a může mít i nějaké operandy.
- Operandy instrukce oddělujeme čárkou a na jejich pořadí záleží.
- Některé instrukce umějí pracovat jen s konkrétními registry (násobení, viz. cv04).
- Většina instrukcí existuje ve třech variantách (8b, 16b, 32b), kterou z nich použít většinou automaticky odvozuje překladač podle velikosti použitých operandů.

Dostupné instrukce jsou definovány instrukční sadou procesoru:

```
10
                 ;prirazeni
                               EAX = 10
mov
     eax.
add
     eax,
           20
                 :soucet
                            EAX = EAX + 20
sub
     eax.
           30
               ;rozdil
                               EAX = EAX - 30
inc
     eax
                 :inkrementace EAX = EAX + 1
                 ;dekrementace EAX = EAX - 1
dec
     eax
                               EAX = -EAX
                                                (dvojkovy doplnek)
neg
     eax
                 ; negace
```

- V E-learningu najdete seznam základních instrukcí které v ISU budeme používat.
- Pokud vás zajímá jak vypadá kompletní instrukční sada stáhněte si manuál.

Vykonávání instrukcí

Počáteční hodnota registrů je nedefinovaná:

```
1 add eax, 10 ; EAX = ???
```

Hodnoty v jiné než desítkové soustavě označujeme předponou nebo příponou:

```
2 mov eax, 0xF ; EAX = 15
3 mov eax, 10b ; EAX = 2
```

Instrukce jsou vždy vykonávány v sekvenčním pořadí:

```
4 mov eax, 10 ; EAX = 10

5 mov ebx, 20 ; EAX = 10, EBX = 20

add eax, ebx ; EAX = 30, EBX = 20
```

Operandy vždy musejí mít stejnou velikost:

```
7 mov ah, al ; ok (AH = AL)
8 mov ah, ax ; CHYBA (registr AH je 8b, registr AX je 16b)
```


Vyzkoušejte si:

• Jak se bude měnit obsah uvedených registrů v desítkové soustavě?

```
: AH =
                         O, AL = O, AX =
   mov
         ax.
 2
         ah
             ; AH = ???, AL = ???, AX = ???
   inc
 3
         ax, 128; AH = ???, AL = ???, AX = ???
   add
 4
   add
         al, 128; AH = ???, AL = ???, AX = ???
 5
6
         bx, 0; BH = 0, BL = 0, BX = 0
   mov
         b1,0x0F; BH = ???, BL = ???, BX = ???
   add
8
         b1,0xF0; BH = ???, BL = ???, BX = ???
   add
9
   add
         bx, bx; BH = ???, BL = ???, BX = ???
10
11
   mov
         cx.
             0 ; CH = 0, CL = 0, CX =
12
   dec
         ch
            ; CH = ???, CL = ???, CX = ???
13
         cl, 128; CH = ???, CL = ???, CX = ???
   sub
14
                  ; CH = ???, CL = ???, CX = ???
   neg
         СX
15
16
                ; DH = 0, DL = 0, DX = 0
   mov
         dx.
17
         dx
             ; DH = ???, DL = ???, DX = ???
   dec
18
   neg
         dh
              ; DH = ???, DL = ???, DX = ???
19
   add
         dl,
                 ; DH = ???, DL = ???, DX = ???
              dh
```

Vývojové nástroje a základy programování

Vývojové nástroje

K programování na strojové úrovni budeme potřebovat:

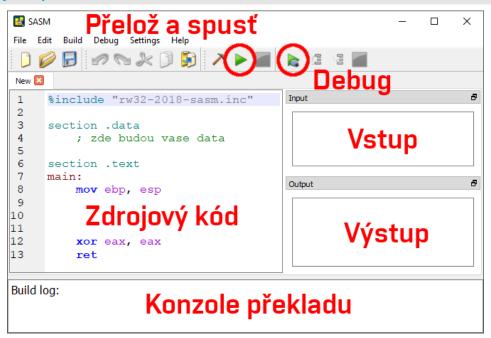
- Editor ve kterém budeme psát program.
- Překladač kterým program přeložíme do strojového kódu.
- Linker kterým strojový kód spojíme s knihovnami na spustitelný soubor.
- Debugger kterým program můžeme krokovat abychom v něm odhalili chyby.

Situaci si výrazně usnadníme použitím nějakého vývojového prostředí:

- Osobně vám doporučuji si z E-learningu stáhnout SASM pro Windows.
- Používat můžete také simulátor x86 v ISU-HUB.
- Další možnosti najdete v osnově 2. cvičení.

Vývojové prostředí SASM

Struktura programu

Paměťový prostor programu se dělí na pět segmentů:

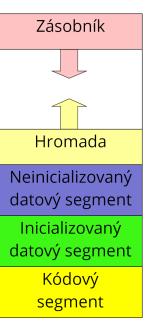
- Instrukce zapisujeme do kódového segmentu označeného jako "section .text"
- Kódový segment musí obsahovat hlavní funkci programu označenou návěštím "main:" nebo "_main:" nebo "CMAIN:" (záleží na zvoleném vývojovém prostředí).

Funkce začínáme vytvořením zásobníkového rámce (viz. cv07):

Funkci ukončujeme zrušením zásobníkového rámce a návratem do volající funkce instrukcí ret:

Návratem z funkce main ukončíme celý program.

```
pop ebp ;zruseni zasobnikoveho ramce ret ;navrat do volajici funkce
```


Vstupy a výstupy programu

Nad kódovým segmentem mohou být umístěny ještě datové segmenty (viz. cv03) a nad nimi direktiva %include pro vložení knihovny:

- Knihovna rw32-2018.inc poskytuje funkce pro vstup a výstup programu.
- Najdete ji ve složce SASM -> Windows -> include -> rw32-2018.inc.
- Návod na její použití najdete v knihovně na řádcích 21 až 179.

```
1 %include "rw32-2018.inc"; vlozeni knihovny pro vstup a vystup
```

Pro volání funkcí používáme instrukci call:

- Názvy funkcí jsou case-sensitive, na psaní malých a velkých písmen záleží.
- Knihovní funkce vždy pracují s registrem EAX, pokud vstup chceme načíst jinam, musíme ho nejprve načíst do EAX a pak přiřadit jinam instrukcí mov.

```
2 call ReadInt32 ; ze vstupu nacti 32b do EAX
3 call WriteInt32 ; na vystup vypis 32b z EAX
4 call WriteNewLine ; na vystup vypis prazdny radek
```

Na vyzkoušení

Vyzkoušejte si:

Program který ze vstupu načte dvě čísla (X a Y) a vypíše jejich součet (X+Y).

```
%include "rw32-2018.inc" ; vlozeni knihovny pro vstup a vystup
2
3
   section .data
                            ; inicializovany datovy segment
4
                            ;zde budou vase data
5
   section .text
                            ; zacatek kodoveho segmentu
   {\tt _main:}
                            ; navesti funkce main, zacatek programu
8
       push ebp
                            ;vytvoreni zasobnikoveho ramce
9
       mov ebp, esp
                            ;vytvoreni zasobnikoveho ramce
10
                                                 (EAX = ???, EBX = ???)
11
       call ReadInt32
                            ; nacti hodnotu EAX (EAX = X , EBX = ???)
12
                                       (EAX = X, EBX = X)
       mov ebx, eax
                          :EBX = EAX
13
       call ReadInt32    ;nacti hodnotu EAX (EAX = Y , EBX = X )
14
       add eax, ebx
                            ; EAX = EAX + EBX  (EAX = Y+X, EBX = X)
15
       call WriteInt32
                            ; vypis hodnotu EAX
16
17
                            ;zruseni zasobnikoveho ramce
       pop
            ebp
18
                            ; navrat do volajici funkce, konec programu
       ret
```


Vyzkoušejte si:

 Napište program který ze vstupu načtěte dvě čísla (X a Y), a pak vypíše hodnoty X-Y, -X+Y a -X-Y, každou na vlastní řádek.

Ladění programu

Vývojové prostředí SASM obsahuje zabudovaný Debugger:

- Podobně jako u vyšších programovacích jazyků, v programu nejprve nastavíme breakpointy a program krokujeme po jednotlivých instrukcích.
- Levé okno ukazuje zdrojový kód a aktuální (příští) instrukci.
- Pravé okno ukazuje aktuální obsah všech registrů.

Horní okno slouží k zobrazení obsahu datových segmentů (viz. cv03):

- Umožňuje ale vypsat i obsah jednotlivých registrů a jejich částí.
- Jména musíme psát malými písmeny a s předponou \$ (\$ah, \$al, \$ax, \$eax).

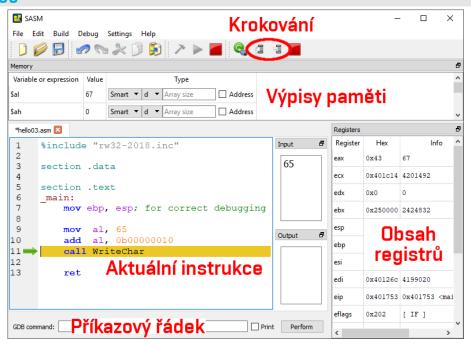
Výpisům můžeme nastavit různé formátování:

 Smart (automaticky), Hex (šestnáctková), Bin (dvojková), Char (znak ASCII), Int (desítková), Uint (desítková bez znaménka) a Float (desetinné číslo).

V dolní části můžete vidět také příkazovou řádku GDB (nad rámec cvičení ISU).

Debugger SASM

Vyzkoušejte si:

 Napište program který ze vstupu načte tři čísla (X, Y, Z), a pak vypíše hodnoty Y+Z, -X a X-Y-Z, každou na vlastní řádek.

Vyzkoušejte si:

 Napište program který ze vstupu načte čtyři čísla (X, Y, Z, W), a pak vypíše hodnoty X+W, X-Y a X-Y+Z-W, každou na vlastní řádek.